

چکیده پایان نامه شماره 15167 دکتری عمومی دامپزشکی
دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه.

سال تحصیلی: 1402-1403

نگارنده : بهزاد فیروزنیا

عنوان پایان نامه: اثر ریزتزریقات اکسی توسین و آنتاگونیست آن به قشر پیرفورم بر درد نوروپاتیک ناشی از قطع شاخه تیبیال عصب سیاتیک در موش‌های صحرایی: نقش سیستم‌های اپیوئیدی و سروتونینی

چکیده: قشر پیرفورم یکی از نواحی بزرگ قشر مغز است که مسئول اعمالی مانند بویایی، استرس و صرع است. تصویربرداری از مغز نقش مهمی را برای قشر پیرفورم در پردازش درد پیشنهاد داده است. گیرنده‌های اکسی توسین، اپیوئیدی و سروتونینی در این ناحیه از مغز یافت می‌شوند. در این مطالعه، به دنبال ریزتزریقات اکسی توسین و آنتاگونیست گیرنده‌های اکسی توسین (L-38899)، گیرنده‌های اپیوئیدی (نالوکسان) و گیرنده‌های سروتونینی (کتانسرین) به صورت جداگانه و توأم به قشر پیرفورم، تاثیرات آنها بر درد نوروپاتیک مورد ارزیابی قرار گرفته است. در روز اول جدول زمانی پروتکل مطالعه، مدل درد نوروپاتیک با بستن لیگاتور و سپس قطع شاخه تیبیال عصب سیاتیک ایجاد شد. در روز هفتم مطالعه، کانول‌های راهنما در سمت‌های راست و چپ قشر پیرفورم قرار داده شدند. در روز چهاردهم مطالعه، پس از ریزتزریق داروهای مورد آزمایش، آلودینی مکانیکی با استفاده از فیلامان‌های وان فری ثبت شد. ریز تزریق اکسی توسین (۵ و ۱۰ نانوگرم در محل) به قشر پیرفورم، آلودینی مکانیکی را با افزایش ۵۰ درصد آستانه عقب کشیدن پنجه پا (PWT 50%) کاهش داد. پیش تزریق L-368,899 (۲۰ نانوگرم در محل)، نالوکسان (۱۰۰ نانوگرم در محل) و کتانسرین (۱۰۰ نانوگرم در محل) به قشر پیرفورم، اثر کاهش حساسیت اکسی توسین را مهار کرد. با توجه به نتایج می‌توان گفت که اکسی توسین در قشر پیرفورم به طور مستقیم از طریق گیرنده‌های اکسی توسین و همچنین با همکاری گیرنده‌های اپیوئیدی و سروتونینی در پردازش درد نوروپاتیک ممکن است شرکت داشته باشد.

کلمات کلیدی: اکسی توسین، قشر پیرفورم، درد نوروپاتیک، موش‌های صحرایی.